

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 76/01-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. marca 2002 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Juraja Babjaka a Eduarda Bárányu prerokoval podnet MUDr. D. B., bytom B., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. J. V., B., ktorým namietal porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 273/97, a takto

r o z h o d o l :

1. Právo MUDr. D. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 273/97 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu v Žiline **s a u k l a d á** , aby uhradil trovy právneho zastúpenia MUDr. D. B. v sume 900,- Sk komerčnému právnikovi JUDr. J. V., B.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 13. júna 2001 doručený podnet MUDr. D. B., bytom B., (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného komerčným právnikom JUDr. J. V., B., ktorým namietal porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom v Žiline (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 273/97.

Ústavný súd podnet predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu 15. novembra 2001 a podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ho prijal na ďalšie konanie.

Predmetom návrhu bolo tvrdenie navrhovateľa o porušení jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v jeho právnej veci proti J. P. o náhradu škody vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 273/97.

Navrhovateľ porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov videl v období od 27. októbra 1997 do 31. augusta 1998 v podobe nečinnosti súdu tým, že v tomto období neuskutočnil súd ani jeden samostatný procesný úkon, v období od 21. októbra 1997 do 10. júna 2000, s výnimkou obdobia od 31. augusta do 11. novembra 1998, v podobe neefektívneho postupu súdu tým, že súd nepostúpil v prejednávaní veci (nebol schopný posunúť prejednávanie veci vpred) a že nevyužil procesné prostriedky na rýchle zabezpečenie ochrany práv účastníkov, a v období od 1. júla 1999, teda od dátumu konania posledného pojednávania vo veci, do 10. júna 2001 v podobe nečinnosti súdu, pretože od tohto dátumu nebol súdom vykonaný žiadny procesný úkon.

Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu, ktorá mu bola doručená 30. novembra 2001, k prijatému podnetu nevyjadril, iba oznámil, že okresný súd netrvá na verejnom prejednaní veci.

Právny zástupca navrhovateľa vo svojom podaní z 30. októbra 2001 oznámil ústavnému súdu, že netrvá na ústnom pojednávaní v predmetnej veci.

Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, pretože od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd 15. novembra 2001 návrh prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu a prijal ho na ďalšie konanie. Ústavný súd na základe spisu okresného súdu sp. zn. 16 C 273/97 zistil následovný priebeh a stav tohto konania:

Okresnému súdu bola 9. apríla 1997 doručená žaloba navrhovateľa na J. P. Okresný súd výzvou z 15. apríla 1997 vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý podľa záznamu o zaplatení uhradil 29. apríla 1997. Dňa 2. mája 1997 okresný súd vyzval žalovaného, aby sa do 15 dní písomne vyjadril k návrhu. Právny zástupca žalovaného JUDr. P. K. sa listom z 22. mája 1997 vyjadril k návrhu, pričom z vyjadrenia vyplýva, že neuznáva výšku škody za opravu motorového vozidla uvedenú pod bodom 3 návrhu a taktiež náhradu škody uvedenú pod bodom 5 návrhu.

Okresný súd vytýčil pojednávanie na 12. september 1997, na ktorom vypočul účastníkov konania, odročil pojednávanie na 6. október 1997 a nariadil predvolať svedka K. A., Ž., s tým, aby sa vyjadril k vykonanej ohliadke osobného motorového vozidla FORD PROBE ŠPZ BLC 13-35 a k samotnému znaleckému posudku.

Okresnému súdu bolo 16. septembra 1997 doručené rozšírenie žaloby o sumu 1 250,- Sk s príslušenstvom.

Dňa 6. októbra 1997 okresný súd druhýkrát pojednával vo veci. Súd zistil, že sa nedostavil žalovaný ani jeho právny zástupca, aj keď doručenie mali riadne vykázané. Uložil žalovanému poriadkovú pokutu vo výške 500,- Sk. Taktiež sa nedostavil svedok K. A., ktorý mal riadne vykázané doručenie. Právna zástupkyňa žalobcu navrhla vypočuť svedka Ing. S., bytom Ž., k okolnostiam fakturácie opravy osobného motorového vozidla. Súd odročil pojednávanie na 21. október 1997 a nariadil opätovne predvolať žalovaného a jeho právneho zástupcu pod hrozbou uloženia pokuty 5 000,- Sk, ako aj predviesť znalca K. A. pod hrozbou uloženia pokuty do 5 000,- Sk a pána Ing. S.

Dňa 21. októbra 1997 okresný súd pojednával vo veci. Vykonal dokazovanie výsluchom znalca Ing. K. A.. Právny zástupca žalovaného navrhol vykonať znalecké dokazovanie znalcom, ktorý by mal vyčíslieť škodu tak, aby zohľadnil amortizáciu na všetkých opravených dieloch z predloženej faktúry, a ďalej by mal zodpovedať na otázky, či celý rozsah opravy priamo súvisí s poškodením vozidla dopravnou nehodou. Súd pojednávanie odročil na neurčito za účelom znaleckého dokazovania.

Dňa 15. decembra 1997 sa navrhovateľ obrátil listom na predsedu senátu Mgr. F. D., ktorým ho žiadal o vyslovenie konečného verdiktu v jeho veci.

Okresnému súdu bolo 12. júna 1998 doručené rozšírenie žaloby o sumu 48 270,80 Sk s príslušenstvom. Uznesením z 15. júna 1998 súd rozhodol, že pripúšťa zmenu návrhu, podľa ktorého namiesto povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 204 002,- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby od 23. januára 1997 až do zaplataenia je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi istinu 253 522,80 Sk spolu so 17,6 % úrokom z omeškania zo sumy 204 002, - Sk od 23. januára 1997 až do zaplataenia, zo sumy 1250,- Sk od 13. septembra 1997 do zaplataenia a zo sumy 48 270,80 Sk od 11. júna 1998 do zaplataenia.

Navrhovateľ sa listami z 1. júna 1998, 2. júla 1998 a 12. augusta 1998 sťažoval u predsedu okresného súdu JUDr. P. na to, že pokračujú priťahy v konaní vedenom Mgr. D. pod sp. zn. 16 C 237/97.

V zmysle § 15 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) Mgr. F. D. oznámil 22. júla 1998 predsedovi okresného súdu, že na Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) podáva návrh na vylúčenie jeho osoby z rozhodovania v predmetnej veci vzhľadom na osočovanie zo strany žalobcu. Krajský súd uznesením z 31. augusta 1998 rozhodol o vylúčení sudcu okresného súdu Mgr. F. D. z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 273/97. Mgr. F. D. 14. septembra 1998 predložil spis predsedovi okresného súdu z dôvodu jeho vylúčenia z predmetnej veci.

Dňa 17. augusta 1998 predseda okresného súdu vykonal previerku súdneho spisu a zobral na vedomie oznámenie sudcu Mgr. F. D. vo veci okresného súdu sp. zn. 16 C 273/97 z 22. júla 1998.

Listom z 24. augusta 1998 sa predseda okresného súdu vyjadril k sťažnostiam žalobcu. Okrem iného uviedol, že sudca Mgr. F. D. tvrdí, že vec nie je možné ukončiť na jednom pojednávaní, pričom sám navrhovateľ návrh rozširuje a uplatňuje celkom 11 samostatných nárokov na náhradu škody, čo z hľadiska zistenia skutkového stavu zvyšuje náročnosť prejednávanej veci. Po zhodnotení všetkých skutočností predseda súdu nevyhodnotil sťažnosť ako dôvodnú. Predseda súdu považuje Mgr. F. D. za sudcu, ktorý má jeho plnú dôveru, pretože patrí medzi najvýkonnejších sudcov, ktorý má dostatok odborných vedomostí a praktických skúseností.

Predseda okresného súdu 16. septembra 1998 určil na prejednanie veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 273/97 zastupujúcu sudkyňu Mgr. J. Z.

Dňa 11. novembra 1998 okresný súd pojednával vo veci aj napriek neúčasti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Pojednávanie odročil na 9. december 1998 za účelom upovedomenia zástupcu žalovaného pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty 5 000,- Sk s výzvou na písomné vyjadrenie k zmene žaloby z 12. júna 1998 a za účelom predvolania svedka Ing. K. A., pričom k predvolaniu bude pripojená kópia zmeny žaloby.

Žalobcovi bola uložená povinnosť pripojiť do spisu kópiu tzv. veľkého technického preukazu.

Dňa 9. decembra 1998 okresný súd znovu pojednával vo veci v neprítomnosti žalovaného a jeho zástupcu. Vykonával dokazovanie výsluchom znalca Ing. K. A. Dokazovanie sa týkalo predovšetkým poškodenia vozidla – nelícovanie kapoty s ostatnými časťami vozidla. Po preskúmaní fakturácie v čl. 87 - 90 znalec potvrdil, že tam fakturované opravy súviseli s dopravnou nehodou. Vylúčil, že by išlo o opravy väd vozidla, ktoré by sa na vozidle nachádzali pred dopravnou nehodou. Zástupca žalobcu zobral späť žalobu na zaplatenie 1 750,- Sk. Išlo o sumu, ktorá predstavovala náklady na opravu klimatizácie. Okresný súd pojednávanie odročil na 27. január 1999 za účelom opätovného predvolania zástupcu žalovaného.

Pojednávanie určené na 27. január 1999 bolo odročené na 25. február 1999, keď súd znovu pojednával vo veci. Žalobca súhlasil s vykonaním pojednávania bez prítomnosti jeho zástupcu. Zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný ešte v rámci trestného konania navrhol vyriešiť vec mimosúdne, keď bol spôsobilý vrátiť vec do predošlého stavu v rozsahu 100 000,- Sk. Taktiež navrhol zamietnuť okresným súdom schválenú zmenu žaloby v zmysle uznesenia z 15. júna 1998. Vzhľadom na zmenu právneho zástupcu žalovaného sa tento pre krátkosť času od udelenia plnomocenstva nemohol vyjadriť k rozsahu škody, resp. k tomu, ktoré konkrétne položky uplatňované žalobcom namietajú. Pojednávanie bolo odročené na 24. marec 1999 za účelom poskytnutia lehoty žalovanej strane k vypracovaniu stanoviska, v ktorom bude konkrétne uvedené, ktoré položky a z akých dôvodov z uplatňovaného rozsahu náhrady škody žalovaný namieta.

Dňa 22. marca 1999 bola súdu doručená žiadosť o poskytnutie lehoty za účelom prejednávania zmieru a žiadosť o odročenie pojednávania od právneho zástupcu žalovaného.

Dňa 24. marca 1999 súd znovu pojednával vo veci. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný ani jeho právny zástupca, aj keď o termíne pojednávania boli upovedomení na predchádzajúcom pojednávaní. Zástupca žalobcu oznámil súdu, že návrh zmieru, ktorý im

bol doručený žalovanou stranou, je pre nich neprijateľný. Súd pojednávanie odročil na 21. apríl 1999 za účelom upovedomenia zástupcu žalovaného s výzvou, aby v lehote 10 dní predložil stanovisko k rozsahu uplatňovanej náhrady škody, a to ku konkrétnym, jednotlivo určeným položkám.

Okresný súd 25. marca 1999 už druhýkrát vyzval právneho zástupcu žalovaného, aby v lehote 10 dní predložil súdu písomné stanovisko k rozsahu uplatňovanej náhrady škody, a to ku konkrétnym, jednotlivo určeným položkám.

Dňa 21. apríla 1999 okresný súd znovu pojednával vo veci. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný ani jeho právny zástupca, ktorý prevzal predvolanie 6. apríla 1999, ale svoju neprítomnosť neospravedlnil. Zástupca žalovaného v rozpore s výzvou súdu nezaslal stanovisko k rozsahu uplatňovanej škody. Zástupca žalobcu uviedol, že trvajú na upravenej žalobe, a žiadal, aby súd rozhodol v neprítomnosti žalovaného, ktorý svojím správaním predlžuje spor bez akéhokoľvek dôvodu. S oneskorením sa do pojednávacej miestnosti dostavila zástupkyňa žalovaného, ktorá uviedla, že sa pokúšala spis naštudovať i za účelom vypracovania písomného vyjadrenia k uplatňovanému rozsahu spôsobenej škody, toto však nebolo možné, pretože spis sa nenachádzal v civilnej kancelárii a vzhľadom na sťažnosť žalobcu bol v kancelárii predsedu okresného súdu. Okresný súd pojednávanie odročil na neurčito za účelom poskytnutia lehoty žalovanej strane na predloženie písomného stanoviska k rozsahu uplatňovanej náhrady škody.

Žalobca 21. apríla 1999 rozšíril svoj návrh na začatie konania o 10 902,- Sk za vykonanú opravu - výmena zadných tlmičov perovania.

Dňa 10. júna 1999 okresný súd znovu pojednával vo veci. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ktorý prevzal predvolanie 28. mája 1999. Svoju neúčast' ospravedlnil. Zástupca žalobcu trval na žalobe, tak ako ju upravovali vrátane posledného rozšírenia žaloby. Okresný súd pojednávanie odročil na 1. júl 1999 za účelom predvolania žalovaného a doručenia zmeny žaloby so súčasťou výzvou na vyjadrenie k rozsahu uplatňovanej

náhrady škody, a to konkrétne k jednotlivo určeným položkám vrátane rozšíreného návrhu z 21. apríla 1999.

Dňa 1. júla 1999 okresný súd znovu pojednával vo veci. Pre neprítomnosť žalovaného pojednávanie odročil na neurčito za účelom urgentnej výzvy žalovanému, aby sa položkovite vyjadril k rozsahu uplatňovanej náhrady škody i vrátane zmeny žaloby, ktorú prevzal 18. júna 1999, pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Na základe zmeny rozvrhu práce platného pre okresný súd pre rok 1999 bol spis okresného súdu sp. zn. 16 C 273/97 s účinnosťou od 1. septembra 1999 určený na prejednanie a rozhodnutie do senátu Mgr. N. T.

Žalobca podal 19. júna 2000 návrh na predbežné opatrenie – zákaz nakladania s majetkom, nehnuteľnosťou vo Veľkom Rovnom, časť Madzín č. 1503, ktorá patrí J. P. Okresný súd návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol 10. júla 2000.

Na základe opatrenia č. 15 k Rozvrhu práce Okresného súdu v Žiline platného na rok 2000 bol spis okresného súdu sp. zn. 16 C 273/97 s účinnosťou od 27. októbra 2000 pridelený na ďalšie prejednávanie a rozhodovanie v senáte Mgr. J. M.

Okresnému súdu bola 3. septembra 2001 doručená žiadosť navrhovateľa o zábezpeku, zaistenie rekreačnej chaty v obci V. R. podľa výpisu z listu vlastníctva č. 3828 a 7. decembra 2001 bola okresnému súdu doručená žiadosť navrhovateľa o vydanie predbežného opatrenia; zákazu prevedenia - predaja rekreačnej chaty.

Okresný súd vyzval 17. januára 2002 MUDr. D. B., aby doplnil svoj návrh o nariadení predbežného opatrenia uvedením reálnych skutočností, ktoré by opodstatňovali naliehavú potrebu vydania predbežného opatrenia, najmä aby preukázal reálnu hrozbu, že žalovaný škodu neuhradí.

Predseda okresného súdu 12. novembra 2001 odpovedal na sťažnosť MUDr. D. B. v tom zmysle, že všetky veci 16 C (pôvodne pridelené Mgr. Z.) koncom roku 2000 prevzala nová sudkyňa Mgr. J. M.. Išlo o stovky vecí, postupne všetky študuje, dopĺňa dokazovania a veci prejednáva. Sú medzi nimi ešte aj staršie veci ako sťažovateľova vec. Vec sudkyňi vrátil s tým, že je potrebné ju vybaviť pred novšími vecami v primeranom poradí.

V spise sa nachádza aj vyjadrenie sudkyne Mgr. J. M. z 23. januára 2002 adresované predsedovi okresného súdu, z ktorého vyplýva, že spis prevzala 27. októbra 2000 po jej zvolení do funkcie sudkyne a pridelení na okresný súd. Priznáva v ňom, že vo veci dosiaľ nekonala, no spis v priebehu roka študovala a zabezpečovala si potrebnú právnickú literatúru týkajúcu sa danej problematiky pre potreby ďalšieho vedenia konania.

III.

Článok 48 ods. 2 ústavy o. i. zakotvuje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorom sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota. Preto pre splnenie ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval (sp. zn. II. ÚS 26/95).

Ústavný súd v predchádzajúcich konaniach opakovane vyslovil právny názor, podľa ktorého v konaní o každom návrhu pred ústavným súdom, v ktorom navrhovateľ namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu (inú právnu ochranu), ako aj práva na spravodlivý proces z toho dôvodu, že všeobecný súd nekonal spôsobom ustanoveným v zákone, je nevyhnutné, aby boli najprv vyčerpané všetky právne prostriedky ich ochrany, ktoré sú navrhovateľovi dostupné (sp. zn. I. ÚS 1/97, sp. zn. I. ÚS 49/98).

Účelom priznania práva podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (sp. zn. II. ÚS 26/95).

Navrhovateľ využil právny prostriedok, ktorého uplatnenie sa vyžaduje pred podaním návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, a podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní podľa § 6 ods. 1 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov, čo mu však nezabezpečilo odstránenie stavu právnej neistoty vo veci, s ktorou sa obrátil na okresný súd.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníkov a postup súdu (sp. zn. II. ÚS 79/97, sp. zn. I. ÚS 70/98).

Pokiaľ ide o kritérium „zložitost' veci“, ústavný súd bral do úvahy aj v predmetnom prípade skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (sp. zn. II. ÚS 26/95, sp. zn. I. ÚS 92/97 a iné) relevantnú pre rozhodnutie, ako aj právnu povahu (charakter) veci, pričom na základe týchto hľadísk konanie o náhradu škody nehodnotil ako zložitú vec.

Pri kritériu „správanie“ navrhovateľa v preskúmvanej veci ústavný súd nezistil žiadnu závažnú skutočnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom.

Naopak, ústavný súd prihliadal na tú skutočnosť, že navrhovateľ sa opakovane sťažoval na prietahy v konaní a žiadal predsedu okresného súdu o odstránenie prietahov v konaní (pozri časť II). Je nesporné, že obsah niektorých sťažností ovplyvnil rozhodnutie Mgr. F. D. na podanie návrhu na vylúčenie jeho osoby z rozhodovania v predmetnej veci, ktorému krajský súd vyhovel. Podľa názoru ústavného súdu táto skutočnosť nemala v danej veci podstatný vplyv na rýchlosť konania pred okresným súdom.

Správanie protistrany v konaní pred všeobecným súdom môže byť príčinou neodstránenia právnej neistoty účastníka konania, ale zodpovednosť za správanie tohto účastníka neznáša predkladateľ podnetu. Je úlohou štátneho orgánu rozhodujúceho o odstránení právnej neistoty, aby sa v súlade s právnym poriadkom vysporiadal so správaním protistrany tak, aby nedochádzalo k zbytočným priet'ahom v konaní. To znamená, že správanie protistrany predkladateľa podnetu pri hodnotení, či dochádza k porušeniu ústavného práva priznaného v čl. 48 ods. 2 ústavy, je právne významné ako prvok implikovaný v tretej hodnotiacej podmienke, teda v podmienke postup všeobecného súdu rozhodujúceho vo veci.

Pokiaľ ide o postup okresného súdu, ústavný súd zistil, že okresný súd bol nečinný v obdobiach od 21. októbra 1997 do 15. júna 1998, čiže vyše 7 mesiacov; od 1. júla 1999 do 10. júla 2000, teda viac ako 12 mesiacov, a od 10. júla 2000 do 13. júna 2001, čiže takmer 11 mesiacov. Od podania žaloby na okresný súd uplynulo viac ako 4 roky, vo veci sa vystriedalo 5 konajúcich sudcov. Aj napriek tomu, že sa vo veci uskutočnilo 10 pojednávaní, ústavný súd konštatuje, že postup súdu bol neefektívny od 21. októbra 1997 do 10. júna 2001, okrem pojednávania uskutočneného 9. decembra 1998, keď bol znovu vypočutý súdny znalec Ing. K. A.. Opakované výzvy okresného súdu žalovanému na vyjadrenie k rozsahu uplatňovanej náhrady škody nevedli k získaniu informácií potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci. Dosiaľ uskutočnené konanie vo veci možno hodnotiť ako konanie s priet'ahmi zavinenými predovšetkým okresným súdom, ako aj postojmi a konaním žalovaného.

K požiadavke navrhovateľa, aby mu účastník konania uhradil trovy konania, ústavný súd uvádza, že v konaní pred ústavným súdom platí podľa § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde zásada, že účastník konania uhrádza trovy konania zo svojho. Na základe ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorý zakotvuje výnimku z tejto zásady, ústavný súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia, keďže ide o ustanoveného právneho zástupcu a z rozhodnutia vyplýva, že jeho právo bolo porušené, teda mal vo veci plný úspech. Pri výške náhrady trov konania ústavný súd akceptoval požiadavku navrhovateľa, aby boli uhradené 3 úkony po 200,- Sk a 3-krát režijný paušál po 100,- Sk.

Výška náhrady trov konania bola požadovaná v súlade s ustanovením § 6 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 240/1990 Zb.“) a s ustanovením § 1 uznesenia Predsedníctva Komory komerčných právnikov Slovenskej republiky č. 11/1999 o určení paušálnej sumy náhrad výdavkov komerčného právnika na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné pri jednom úkone podľa § 19 ods. 3 vyhlášky č. 240/1990 Zb.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. marca 2002